

บทที่ 397
ใกล้เคียงกันมาก

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ช่วงนี้มีข่าวของแพทย์หญิงคนหนึ่งที่ได้รับรางวัลจากหนังสือที่เธอเขียนเกี่ยวกับเรื่องราวชีวิตของเธอ อีกทั้งเพื่อนฝูงบางคนก็ส่งข่าวของเธอให้ลูกอ่านเลย เพราะเธอประสบปัญหาชีวิต ความทุกข์ และการต่อสู้ที่ใกล้เคียงกับลูกมาก จนลูกเองยังรู้สึกเลยว่า ประสบการณ์ของเธอหนึ่งๆ กับประสบการณ์ของลูกเลยที่เดียว

เธอผู้นี้เป็นแพทย์หญิงสาขาสูติรีแพทย์ พูด่างๆ คือ เป็นแพทย์ทำคลอด เมื่อไม่กี่ปีก่อนมีคนไข้ของเธอคนหนึ่งเสียชีวิตในวันที่มาคลอดลูกโดยเธอเป็นแพทย์ทำคลอดให้ โดยที่คนไข้คนนี้มีอาการปกติทุกอย่างตอนมาคลอด

ญาติและครอบครัวของผู้ตายจึงฟ้องอาญาแพทย์หญิงผู้นี้ในข้อหากกขังหน่วงเหนี่ยวละตั้งใจทำให้ผู้อื่นเสียชีวิต แม้เธอจะยืนยันในฐานะแพทย์ว่าเธอได้ทำหน้าที่อย่างดีที่สุดและสุดกำลังในวิชาชีพแล้วก็ตาม

เมื่อเรื่องราวไปถึงศาล ชาวบ้านได้ชื่นชกเอาที่ว่า “หมอฆ่าคน” บางทีตามไปถึงบ้านหรือไปที่โรงเรียนลูก สุดท้ายเธอต้องย้ายโรงเรียนลูก ระหว่างนั้นเธอไปที่ไหน ก็มีแต่คนเรียกเธอว่า “หมอฆาตกร” ในขณะที่เธอต้องต่อสู้กับมรสุมชีวิตร้ายแรงอย่างแสนสาหัส ก็มีพายุอีกลูกที่โหมกระหน่ำจนเธอต้องล้มลงอย่างพังราบ สามีมองเธอขอหย่าเพราะทนกับสภาพกดดันไม่ไหว!

ช่างใกล้เคียงเสียจริง!

เธอต้องขนลุก 2 คนออกจากบ้านไปอาศัยอยู่กับพี่สาว

คดีต่อสู้กันในศาล 3 ปี ในที่สุดฝ่ายโจทก์ก็ยอมถอนฟ้อง ญาติพี่น้องของเธอต่างบอกให้เธอฟ้องกลับ แต่เธอตัดสินใจไม่ฟ้องกลับเพราะลูกชายของเธอ ซึ่งขณะนั้นอายุ 11 ปี ได้เตือนสติว่าพี่สาวโน้นฟ้องแม่ก็เพราะเขาสูญเสียคนที่เขารัก เขาก็ต้องเสียใจ แม่ควรจะเข้าใจเขา ...

เมื่อทุกอย่างจบลงด้วยดี เธอจึงตัดสินใจเขียนเรื่องราวชีวิตตลอดจนประสบการณ์ที่ต้องต่อสู้ในศาลและความเจ็บปวดที่เธอได้รับทั้งจากสังคมและจากอดีตชีวิตเป็นหนังสือ แต่แทนที่เธอจะไปหาโรงพิมพ์พิมพ์หนังสือเล่มนี้ เธอได้ส่งเรื่องราวทั้งหมดที่เธอเขียนไปยังกองประกวดงานเขียนแห่งหนึ่งที่พิจารณางานเขียนสตรีไทยโดยเฉพาะและต้องเป็นผลงานจากประสบการณ์จริงที่ยังไม่เคยตีพิมพ์ผ่านสื่อใดๆ

ผลปรากฏว่า เธอได้รับรางวัลในการพิจารณาปีนี้และหนังสือพิมพ์ธุรกิจฉบับหนึ่งได้ตีพิมพ์เรื่องราวของเธอ

จากการอ่านมาทั้งหมดเกี่ยวกับเรื่องราวชีวิตของแพทย์หญิงผู้นี้ มันสะท้อนกลับมาเห็นชีวิตของลูก เกือบจะเป็นประสบการณ์พี่น้องกัน เธอมีชีวิตที่สุขสบาย มีอาชีพและฐานะที่ดีกว่าระดับทั่วไป แต่อยู่ๆ ก็ต้องถูกฟ้องร้องในคดีที่ตนเองไม่ได้เป็นผู้กระทำความผิด ในกรณีนี้เธอเขียนว่าปัญหาที่เกิดขึ้นกับคนไข้ผู้เคราะห์ร้ายคนนั้น เป็นอาการที่เกิดกับหญิงในระหว่างคลอด 1 ใน 80,000 ราย และถ้าเกิดกับใครแล้ว ต่อให้แพทย์เก่งอย่างไร คนไข้ก็มีสิทธิ์เสียชีวิต ดังนั้นจึงไม่ใช่ความผิดของเธอ และในช่วงที่เธอต้องการคู่วิตที่สุดในการเป็นกำลังใจ เขาก็ทิ้งเธอไป ต่อมาคดีก็จบลงโดยโจทก์ถอนฟ้องแล้วเธอก็ตัดสินใจไม่ฟ้องกลับและเธอก็มาเขียนหนังสือเล่าประสบการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้น

มันเหมือนกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับลูกจนลูกรู้สึกที่ต่างกันอย่างสิ้นเชิง

ตอนลูกพิมพ์หนังสือของลูกครั้งแรกและครั้งที่สองนั้น ลูกพิมพ์เองเพื่อแจก และหนังสือพิมพ์ธุรกิจฉบับเดียวกันนี้แหละเป็นผู้ตีพิมพ์ข่าวเรื่องราวชีวิตของลูก จนลูกได้รับเชิญไปออกรายการเจาะใจและทำให้คนไทยผู้ชมทั่วประเทศได้รับชมและรับฟังคำพยานถึงพระเจ้าจากลูกในตอนนั้น แม้กระนั้นก็ตาม โรงพิมพ์แรกที่ลูกติดต่อหลังรายการเจาะใจยังไม่กล้ารับพิมพ์ให้ เพราะมีนโยบายไม่พิมพ์เรื่องราวที่เคยมีคดีฟ้องร้องกัน ต่อมาผู้ใหญ่แนะนำโรงพิมพ์ที่พิมพ์หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่เก่าแก่ที่สุดในประเทศไทยที่ยินดีรับพิมพ์และเป็นผู้จัดจำหน่าย ตลอดจนซื้อลิขสิทธิ์จากลูก ในขณะที่นั้นลูกไม่รู้จักการประกวดงานเขียนสตรีนี้หรือยังเป็นองค์กรที่ยังไม่เกิดขึ้นก็ไม่ทราบ

และทั้งเธอและลูกก็จบลงด้วยการไม่ฟ้องกลับ เป็นอันจบบริบูรณ์สำหรับการต่อสู้กับเรื่องราวอันเจ็บปวดของสตรีสองคน แม้ว่าเธอจะจบลงในเวลาเพียง 4 ปี แต่ของลูก 14 ปี บวกอีก 6 ปีในการ “รักษาแผลหัวใจ”

แต่ ... สำหรับลูก การจบบริบูรณ์ของเรื่องราวชีวิตจริงที่ยิ่งกว่าบทประพันธ์ในช่วงก่อนนั้น กลับเป็นการก้าวสู่ชีวิตใหม่อีกมิติหนึ่งของลูก

แล้วชีวิตของลูกก็ไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป ☺

ลูกกำลังคิดว่าจะเขียนบรรยายถึงชีวิตใหม่ของลูกอย่างไร พอได้อ่านบทเขียนของนักปรัชญาชาวฝรั่งเศสคนหนึ่ง (ไม่ได้เกี่ยวกับการเมือง พระเจ้าข้า ☺) ลูกจึงขออนุญาตบางคำมาดัดแปลงเขียนถึงความรู้สึกของลูกเกี่ยวกับชีวิตใหม่ของลูกดังนี้ พระเจ้าข้า

ชีวิตจุมพิตฉันด้วยความเจ็บปวด
ฉันตอบแทนด้วยความรักและการให้อภัย
โลกหมุนตัวจนฉันล้มลุกคลุกคลาน
ฉันยังคงความใสซื่อท่ามกลางการเกือกกลิ้งในลม
ผ่านโลกผ่านโคลนผ่านอาวุธรอบทิศ
ใจฉันกลับแข็งแกร่งแต่อ่อนนุ่มด้วยความรัก
ฉันได้เติบโตใหญ่และค้นพบตัวเอง
เหนือสิ่งอื่นใด ฉันได้ค้นพบ “พระเจ้า” ☺☺☺

การค้นพบพระองค์ทำให้ลูกได้ค้นพบสิ่งที่น่าพิศวงมากมายในชีวิต ในมิติที่ลูกจะไม่มีทางจะได้ประสบพบเจอเลยในมิติชีวิตเดิม

ลูกจึงมีเรื่องราวมาเขียนถวายแด่พระองค์ในรูปแบบของ “บทสวดของฉัน” ไม่รู้จักจบลงละ ☺

ลูกรักพระองค์ที่สุดเลย พระเจ้าข้า ☺☺☺

“สิ่งที่อยู่เบื้องหลัง มุ่งสู่เบื้องหน้าอย่างสุดกำลัง” ฟิลิปปี 3:13

อาแมน

ลูกขอพร: อดทนนะ

